

ако можеше козата безъ крака, ако не се правяхъ пръстени отъ злато и пр., то тогазъ тий не щѣхъ да иматъ никакво отношение помежду си, никаква взаимна сродственна връзка, щѣхъ да сж много чужди едни къмъ други, безъ да се приближаватъ, безъ да се съединяватъ взаимно и да става едно то отъ тѣхъ *производителъ* или *ступанъ* на друго то. Ето какво ще рече да иматъ или да нематъ два предмета отношение помежду си.

Биволъ и книга. Тукъ изеднѣжъ се познава че между двата тѣзи предмета нѣма никакво *отношение*, защото тий съвършено сж чужди единъ къмъ другъ. Какво може да зема или да дава биволъ тѣ съ книга та или книга та съ биволъ тѣ? Никое отъ тѣхъ не може станъ *производителъ* на друго то: нито *бивоиска книга* се реква, нито *книженъ биволъ*; само ако би да се направи биволъ отъ книга за играчка, нѣщо което е лѣжовно.

Съ биволъ иматъ *отношение*: *кожата та, кракътъ, рогъ тѣ, унашка та, месо то, мѣсто то* въ което се той вѣди и проч.; а съ книга та —: *листъ, монета, табакѣра* и др. . И тѣй, *сѣко едно отъ двѣ тѣ първообразни Сщцествителни имена, като се обърне въ Прилагателно и стане господаръ на друго то, т. е. да почне да го ступани, въ такѣзи случай, то ще се нарича: прилагателно притежателно; ако ми тѣ сж имали отношение помежду си и, слѣдователно, едно то е станъло **Производителъ** на другото, то тогазъ ще се нарича; **относително.***